
Nádasdy Ádám**A HULLÁMVASÚT**

Én nem akarok kijózanodni,
inkább nevetséges legyek,
centrifugálisan sikoltozó,
még akkor is, ha illetlen a hév.
Egyszer megállt velem a hullámvasút,
valami üzemzavar, a szerelő
prózaian mászkált a pályatesten,
hangosan kiabált a földre le,
percekig álltunk, azalatt összeomlott
az egész: a félelem, a gyomorkönnyűség,
a sikolyok, a kipirult arc, a remény.
Összeomlott a gyors üdvözülés,
keskeny és olajszagú lett a pálya,
szögekkel, oldalt villanykapcsoló,
sivár, sivár Hádész. Függett a lelkem
hullámzatlanul. Pedig a zuhanás
tökéletes, ha bódult, ha rövid.

(Holmi 2005/8.)

NÁDASDY ÁDÁM 1947-BEN SZÜLETETT BUDAPESTEN. VERSET ÍR, MŰFORDÍTÁSSAL
FOGLALKOZIK. GRAVES- ÉS FÜST MILÁN-DÍJAS.